

1958-04-08

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Thor Heyerdahls bog og film: "Aku-
Aku: The Secret of Easter Island" er en
bog fra 1957 af den norske eventyrer
og arkæolog Thor Heyerdahl samt en
dokumentarfilm fra 1960 baseret på
bogen og ekspeditionen til Påskeøen.
Bogen beskriver Heyerdahls
ekspedition og hans teorier om
Påskeøens kultur og historie,
herunder teorier om, hvordan de store
stenstatuer (moai) blev flyttet.

Tante Elly: Se Johannes Bech

Dalsgaards biografi.

Oberst Clarck, René og Yrsa kendes
ikke.

Lillemor var muligvis Ina og Peter
Preisler Rohdes datter.

En "caldo" i et hus er en Daikin Caldo
luft-luft varmepumpe, som er en type
varmepumpe, der kan bruges til at
opvarme et hus – den udnytter varmen
fra udeluften.

Doktoren var Axel Beck.

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens
bagside

Modtagersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:

Johannes Bech Dalsgaard

Axel Beck

Thora Branner

Louise Brønsted
Chi-yun Eskelund
Karl Eskelund
Jesper Hansen
Ernst Knipschildt
Adolph Larsen
Gudrun Larsen
Pernille Marryat
Axel Müller
Arnold Møller
Johannes Prip-Møller
Johan Rohde
Ellen Sawyer
Janna Schou
Marianne Schou
Mette Schou
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, 0473

Trykt udgave:
nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Det er dejligt, at Johanne/Junge og Laura/Bibbe kommer. Men det er bekymrende, at det trækker ud med flytningen fra Lindøgård og synd, at gården forsvinder.

Det var sødt af Ellen/Elle Sawyer at indbyde Astrid/Dis, da Adolf/Agraren forbød hende at komme på Lindøgård.

Astrid praler af, at hendes gamle søster skriver til bladene. Hun har selv læst Prip-Møllers bog om Kina og en af Peru.

Man skal overveje gaver til Louise/Lugge Brønstedes 80års fødselsdag. Astrid havde lavet spændende mad, da Peter kom på besøg. Eskelund kom uanmeldt, og der var ikke mad nok. Janna, Ib og Pernille har også været på besøg.

Astrid har skrevet en novelle og ærgrer sig over, at hun ikke kan sende den til Vindrose. Peter og Ina foreslår, at hun sender til Perspektiv og lyver sig yngre, end hun er.

Astrid har været til påskefrokost hos Peter og Ina.

Marianne Schou er ubeslutsom som sin far.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet med blå kuglepen på kuvertens forside:]

8' april 1958

om min novelle, Metas begravelse
som "Perspektiv" tog - (70 kroner!)

sendt den på Radioen, der antog
"Trolddom", som jeg selv læste i radioen

Obs: jeg må gå over til den nye retskrivning

[Håndskrevet med blyant:]

9 - 4 - 1958

[Håndskrevet med blæk:]

Fru Joh. Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby.

Fyen.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller Hareskov

[Håndskrevet i brevet:]

Hareskov. Tirsd. 8/4-58.

Kære lille Junge!

Tak for Brevet - hvilken Begivenhed! Men noget så godt tør man ikke uden

videre tro på. Tænk hvis du kom – og Bibbe – at I muligvis tilfalder mig dennegang – du må etablere Kraft, for hvor kunde det dog blive dejligt. Der er da en hel Måned til – og nu er Foråret på Vej – du kan begynde at lufte dig i Gangdøren – snuse lidt til Foråret, mon det ikke skulde hjælpe? Hvor er det spændende – hvor vilde det være begivenhedsrigt, lille Junge. Det er seks Aar siden du var her, til min 70 års, da min gode Axel endnu levede. I hvert Brev må du skrive detaljeret om din Helbredstilstand, hvoraf al vor Lykke afhænger!

Og så er der jeres Flytning. Du aner ikke, hvor jeg er nervøs, fordi det trækker så længe ud. Min Bekymring er, at I kan blive nødt til i sidste Øjeblik at tage hvad-somhelst, for I skal jo forlade Gården 1' Oktober, ikke? Det bliver sært, at Lindøgård forsvinder ud af Sagaen, det var et henrivende og meget hyggeligt Sted – hvor har jeg ofte været betaget af de smukke Stuer – så fyldt med Kultur – Kunst Skønhed. Skade at Agravren måtte være mig så ublid, at vi ved mit sidste Besøg, hvor vi slet ikke fik talt privat sammen, at vi da måtte bestemme os til ikke mere at mødes på Lindøgaard – hvor har jeg savnet det. Men så trådte vores goe Elle jo til og indbød mig til Feriebesøg hos hende – og hvor havde vi dog i en hel lille Aarrække vidunderlige Sammenkomster der – du og Elle og jeg, undertiden ogsaa Tutte eller Lugge. Sådanne Samvær er Rigdomme der aldrig mistes og som det altid volder Glæde at tænke på. – Hvordan ser du egentlig på at skulle plantes om i helt nye Omgivelser og at skulle bryde op fra Lindøgaard? Noget må det bøde på det sidste, at A.P. Møllers Meriter alligevel havde gjort Opholdet der umuligt; og jeg véd, du finder Trøst i, at så mange får Bolig og Levebrød i den tabte Idyl.

Du kan tro, jeg praler til højre og venstre af, at min 85 årige Søster er begyndt at skrive i Bladene og at holde Foredrag om Arkæologi. Kineserne vil frygtelig gerne træffe dig, så de kommer nok på en Lynvisit Søndag – kom dog så tidligt I bare kan! Jeg tager med Tak imod, at I medbringer mad, som er mit meget svage Punkt, der stadig gør mig helt vild af Forfjamskelse, hvorimod jeg er helt med på Serveringen – samt Kaffe, Vin og den Slags – Cerutter jo! Næh – jeg tø r ikke glæde mig endnu – jeg holder igen af al Magt, når den vil bruse op, Glæden. Lige et á propos om Arkæologi. Nu har jeg også læst Aku-aku, det er vist den allermest

2)

interessante af alle de Rejsebøger, jeg har læst. Og hvor har det meget at sige, hvordan de kan fremstille det, så éns Indtryk bliver levende – det kan Karl Eskelund også. Derimod har jeg læst en Bog om Kina af en Arkitekt Prip-Hansen, udgivet af hans Enke. Jeg ærgrede mig over, at der kom så lidt ud af et så godt Stof, men han var jo også af Missionærblood – efter

Priprnavnet at dømme. Så læste jeg en Bog af en Oberst Clarck, som trængte ind i Perus Urskove, hvor han traf og studerede Hovedjægere og især Medicinmænd; han fortæller en Masse om deres lægende Urter og forbløffende Helbredelser – f. Ex. af Spedalskhed. Han søgte og fandt Eldorado, Inkaernes Guldfelter, ja den var egentlig vanvittig spændende – bedre end alle Kriminalromaner, som jeg da også kun nyder som Opium, når Tilværelsen har nået til et Nulpunkt af Mørke. Så linder den Slags, og når man så til at få Kvalme, er man helbredt for en Tid da.

Dette var et Sidespring. Og nu til Lugges 80 års. Bibbe har ikke Brødbakker, så nu er vi ude at svømme. Men hun siger, at der i Handelen findes mange smukke af Bast, Pedirør (?) – o. lign. Det kan Bibbe vel klare for dig i Odense? Jeg giver hende så en Ting fra Janna, det må gå af på de 100 Kr, jeg har lånt hende, så det kan blive en flot Ting. Du fik vel Nussets Brev om, at Jespers Skål var sendt rettidigt – hun skrev til dig i god Tid, siger hun. –

Dernæst skal du høre lidt om Påsken.

Peter G. kom om Onsdagen, til Middag Kl 6. Jeg havde lavet en helt ny Ret, Opskriften fra Ib. Søvnløse Nætter gik forud. Gang på Gang ringede jeg til Ib med nye Spørgsmål om de mange Detaljer (han er jo Mesterkok!) – men Kl 6 var da alting færdigt og Peter kom. Næsten i samme Øjeblik trådte Kineserne ind ad Døren. Jeg var lamslået. Retten var beregnet også til Skærtorsdag og Langfredag – og på det Tidspunkt (Onsdag) kunde jeg jo ikke skaffe mere Mad, så jeg sagde til dem: hvis jeg nu havde kunnet spørge Jer, om I vilde spise med – " så vilde vi sige ja Tak", afbrød de begge.

"Jamen - - ser I - - osv. Jo, det forstod de så godt. "Men Chi-yun – vil du ikke smage på Retten for mig, det er en Debut, jeg har kaldt den: "peruviansk Machette" – I må smage begge to". Det gjorde de – og fandt den herlig – stolt var jeg, for hun har lige udgivet en Kogebog hos Gyldendal – og saa gik de. "Vi kunde da godt have bedt dem", sagde Peter, "så skidt med de andre Dage, vi finder nok på noget". Dog gjort var gjort – gået var de.

Skærtorsdag var stille og fredelig hele Dagen, vi læste, småsnakkede, hørte en Smule Radio. Men henad 8 om Aftenen banker det på Gangdøren! Jeg for ud i Gangen – her er det en Begivenhed, når 3)

nogen banker på Døren! Jeg hører en munter Fnisen – og ser to Flaskehalse stikke op bag Ruden. - - -?

Så var det lille Nille, stadig fnisende – derefter Janna, Ib og endelig René, Mesterkokken både fra min 70 og 75 års – og hans smukke Kone, Yrsa. De

havde en Flaske Vermunth med – Nilles Flasker var Æblemost. De vilde knapt nok lægge Tøjet, skulde strax afsted – var kommen i Renés Varevogn, hvor Janna Ib og Nille havde siddet i det mørke Madrum. Men de lagde Tøjet og – blev i 2½ Time! Sådan morede vi os. René er elskelig, men Kommunist, og du aner ikke, hvor det var kosteligt, da der udspandt sig en kommunistisk Diskussion mellem René og Konvertitten Ib! At høre den før så brølende Løve sagtmødt gå imod sin tidligere Kampfælle, mens han stadig skrumpede mere og mere ind i sit Sofahjørne – det var alle Pengene værd! Nå, det kom da ikke til Blodudgydelser – René hører ikke til de brølende Kremlianere, han er et elskeligt Menneske.

Langfredag – Kl 1 – skulde Peter og jeg netop – for (anden Gang) nej 3die ["nej 3die!" indsat over linien], sætte os til Bords med den peruvianske Machette, da – Kineserne indfandt sig!!! Men denne Gang indbød jeg dem aldeles ufortøvet til at spise med – idet jeg hurtigt i Kælderen hentede en Dåse Oxe-kødssuppe, hvori jeg blandede noget Urtesuppe m. Grønsager om Aftenen før.

Vi sad i det varme Køkken og – de lovpriste Maden i høje Toner! Ovenpå kom så Moccaen og Tobakken.

Ud på Eftermiddagen tog begge Hold afsked. Da måtte jeg ty til en Kriminalroman – her blev altfor tomt og stille, ikke muligt at finde Balance i Ensomheden på anden Vis.

Påskelørdag kom Energien atter op i mig, og jeg skrev vedlagte "short story", sendte den til mine strenge Kritikere, Sjums og Peter P. Rohde og – var meget spændt, ja så spændt, at jeg ikke kunde tage mig noget for, men overvandt min Skræk for at komme uanmeldt – og gik hen til Kineserne. Chi-yun gik inde i det henrivende lille, lavloftede, tilbyggede Spisekøkken, med Møbler og Vægge af Palisandertræ – og alle moderne Opfindelser (som hos Gudrun), hun var ivrigt optaget af at lave en kinesisk Ret, og de bad mig begge om at blive til Middag.

Foruden mig var der "Tante Elly" – en yngre Enke efter Karls Morfar, Forfatteren Johs. Bech, kultiveret og livlig, så vi havde det dejligt. Karl fulgte mig hjem, og tænk, det viste sig

4)

at være en herlig Forårsaften – mild, stille og duftende af tusinde spirende Vækster. Han tog mig under Armen, og vi snakkede så storartet sammen. Jeg lærer meget af ham, hvad Forfatteri angår.

Hele den grå og kølige Påskedag tilbragte jeg med at maskinskrive min lange Novelle "Trolldom", da alle Exemplarer var sendt ud og ikke returneret. Pokkers også, at jeg er bleven Svigermor til Peter P. Rohde –

ellers var den kommen i "Vindrosen"! Men det må ikke kunne siges, at han som Redaktør favoriserer Familien. Hvor vilde jeg gerne have været i "Vindrosen"!

2den Påskedag – den allerførste solskinsfyldte Forårsdag, tog jeg efter Indbydelse med 10 Bussen til Bagsværd og deltog i deres altid overmåde hyggelige Morgenkaffe. Rødternet Dug med en Buket Birkegrene og to store franske Anemoner, en rød og en blå. Desuden alle deres små søde Påskesager, fremstillet af dem selv, Nilles henrivende Høns, malede og dekorerede Påskeæg af udpustede Æg o.s.v. o.s.v. – meget festligt. Og strålende Solskin i Haven udenfor.

Da Lillemor senere skulde hvile, sad vi andre fire oppe i deres lille Stue og fik en lang Snak. De havde Dagen før besøgt Mette Schou og hendes Datter Marianne (19 Aar), som er Jannas Halvsøster. Hun kan – som sin Fader Buf – ikke finde ud af, hvad hun vil være, går fra det ene til det andet – ganske som Buf. Det drøftede vi meget og var enige om, at i vore Dage må de Unge have en Uddannelse – da ikke engang Ægteskabet mere er en betryggende Havn, tværtimod – en Dag står Moren alene med de uforsørgede Børn, Manden væk, og hvad gør så Konen uden Uddannelse, det ses ofte og er ikke nemt.

Senere igen gik Nus, Nille og jeg en ovenud dejlig Tur ned til Bagsværd Sø, som så dejlig ud med den snedækkede Sø og de mørke svulmende Skove på den anden Side – varmende Sol over hele Landskabet – Svaner, Solsortfløjt, Bogfinker, "Gæslinger" – Åh! For mig der knap har været ude i denne Vinter, var det en hel Genfødsel.

Desværre måtte jeg hjem med 5 Bussen for at fylde på min Caldo – tænk, så var den endnu halvfylt! Jeg havde skruet den noget ned, og så bruger den jo mindre, og dog var her varmt over hele Huset, skønt alle Døre stod åbne. Jae, når det bare ikke

5/

er koldt udenfor, så er min Caldo altså upåklagelig, men det er jo i Kulden, den burde varme. Af en Seddel i Postkassen så jeg, at Kineserne havde været her – dem gik jeg så glip af.

Og så er vi nået til i Dag, Tirsdag efter Påske. Doktoren kom med til Skuespil, som han har indøvet og forbedret, det skal jeg snarest i gang med.

Og så - nu kommer en lille Rosin i Pølseenden – Sjums ringede fra Shäfergården. Både hun og Peter P. Rohde havde læst min Novelle og begge syntes, at den var "aldeles udmærket", Peter havde beklaget, at han ikke kunde tage den i sit Tidsskrift, men begge anbefaler "Perspektiv", og synes jeg skal sende både denne sidste og "Trolddom", mener der

absolut er Chancer. Men - et alvorligt men – hvis de af Autografien ser, at Forf. er gammel, mister de Interessen!! De skal tro, at det er et ungt Talent, de har funden. Jeg gør det nødigt men der er ingen Vej udenom, og nu er min Tid knap, hvis jeg vil nå at komme frem. Jeg overgiver mig derfor, og er nødt til at gøre det konsekvent, jeg klarer ikke at manøvrere med to forskellige Retskrivninger. Døm mig ikke for hårdt – det betyder så meget for mig at vinde Terrain – og det vil give mig Inspiration til at fortsætte. Men uden Smerte sker dette ikke.

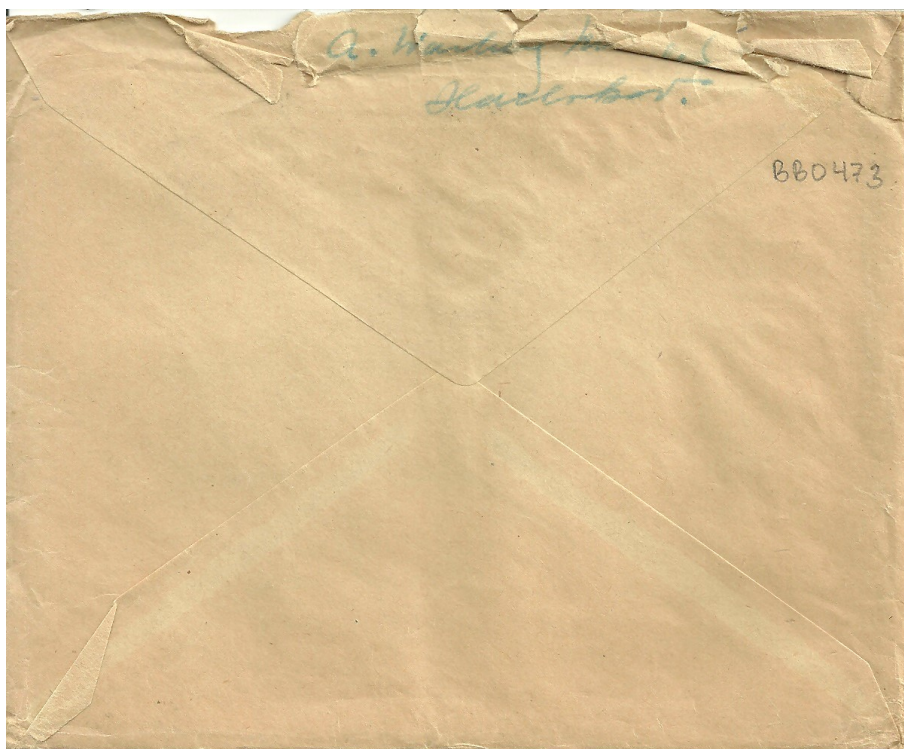
Sjums talte meget om Novellen (den som her følger), begge havde beundret Præstens Tale, kunde ikke fatte at jeg havde kunnet lave den. Selv er jeg godt klar over at ingen Præst vilde kunne have talt sådan – det vilde simpelthen være forbudt – det er en kunstnerisk Frihed, for at få Pointen klart frem.

Har jeg sendt dig et Udklip om og med Ernst Knipschildt? det vil jeg i så Fald gerne have tilbage.

Tusind Hilsner fra din Dis

NY CARLSBERGFONDET

Helsingør. Tirsd. 8/4-58.

Kære lille Jørgen!

Tak for Brevet - hvilken Begivenhed!
Men må det så godt være man ikke viden videre
der på. Tak hvis du som - og Bibbe - at
I minlymne tilfælde mig den ang - den
min stærkere Kraft, for hvis Kunde det
dog blive dejligt. Der er da en hel Mængde
til - og min er Døren for dig - du kan be-
gynde at hjælpe dig i Gangdøren - smukke
Lid til Døren, men det ikke skulde
hjælpe? Hvor er det opdrukkende - hvor
ville det være begivenhedsrigt, lille
Jørgen. Der er sås da tiden du har
til min 70 års, da min gode vel ender
levede. I hvert Brev må du i brune detal-
jer om din Helsestilstand, hvad
al den Lykke afholden!

Ja der er des mere Flykning. Du aner ikke
hvor jeg er nervøs, fordi det brøder sig
lange tid. Min Betyrning er, at I kan blive
nået til i sidste Gæst at tage hvad
som helst, for I skal jo forlade Gården
1. Oktober, ikke? Det bliver så, at Lids-
gård passender tid af Sagen, det var
et hemmeligt og meget hyggeligt Sked-
hede hos jeg ofte været bekymret af de
smukke Røder - og lydt med Hulten - Hult
Stemme. Skade at Sagen måske være.

BB 0473

mig så i blid, at vi ved mit sidste Besøg,
hvar vi slet ikke fik talt privat sammen, at
vi da måtte hestemme os til ikke mere
at mødes p. Lindsøgaard - naar har jeg savnet
det. Men så brakte vores gode Zelle for til
og indbød mig til Berichensies hus klude - og
hvar havde vi dog i en hel lille Aarstid
vidunderlige Sammenkomster der - den
og Zelle og jeg, undertiden ogs. Tude eller
Lingge. Sådanne Samvær er Ryddomme
der aldrig misles og som det altid valdes
glæde at tænke på. - Hvordan ser det
egentlig på at skulle plantes om i helt
nye Omgivelser og at skulle bygge op fra
Lindsøgaard? Taget nu det bedste i det
sidste, at A.P. Möllers Menster alligevel
harde 9/10 af Opholdet der temmeligt, og
sy vel, den findes Thist i, at så mange glæde
Bely og Lenebrød i den talte Følge.

Da Dan her, sy præler til højre og venstre
af, at min Søster Søsler er begyndt at
skrive i Bladene og at hæde Farskrag
om Arkæologi. Vineserne vil naturlig
gerne træffe dig, så de kommer nok på en
Lynvisit Sunday - som dog så lidligt i
hans Pan! Jeg tager med Tak i mad, at i
medbringer Mad, som er mit meget søge
Punkt, der stadig går mig helt vild af Far-
hamskelse, kvismad, jeg er med p. Lærerne
- samt Kaffe, Vin og den Slags - Cerukter! -
Tak - jeg taler ikke glæde mig endnu - jeg hæder
igen af al Magt, når den vil brude op, Gleden.
Lige et a. profan om Arkæologi. Vi har jeg opri-
kelt Ake-ake, det er min den allerminst

2/ i interessante af alle de Rejsesager, og har
læst. Og hvad kan det meget at sige, hvordan
de kan promobilisere det, og sine Anstalt bliver
levende - det kan Karl Gustav afte. Deri-
mad har jeg læst en Bog om China af en
Arbejder Prip-Hansen, indgivet af hans Enke.
Jeg drog mig over, at det borte så lidt ind
af et så godt Skof, men kan man så agte af
Misserne blot - efter Prip-Hansens at døme.
Så læste jeg en Bog af en Christ Clark, som
brænte ind i Perus Historie, hvad han traf
af skiderede Hovedsagere og især Medicin-
Indend; han fortæller en Masse om deres
legende Tider og forbløffende Helbredelse
- f. d. af Spetsalskhed. Han søgte og fandt
et Parado, Finkernes Guldfeiler, ja den
var egentlig vanvittig spændende - behø-
ved alle Kriminalromaner, som jeg da agte
kun nyde som Opium, når Tilværelsen har
mået et Tilfælde af Mørke. Så minder den
Pløjs, og må man så til at få Hvalene, og
man helbredt - for en Tid da.

Skikke var et Lødespring. Og nu til Løggel-
soais. Janna har et Biddhabber, så
om er vi inde at svømme. Men hun siger, at
der i Handelen findes mange Skind af
Bart, Pedirar (?) - o. lign. Det kan Bilde vel
klare for dig i Odense? Jeg giver hende ti
en Ting for Janna, det må gå af på de 100 Kr.,
jeg har lånt hende, så det kan blive en flot
Ting. Så fik vel Nørre's Biler om, at fæfse,
Skal nu sendt rettidigt - hun skal til dig
i god Tid, siger hun. —

Dermed skal du have lidt om Påske.

660473

Peter G. kom om Søndagen, til Mandag Kl. 6. Jeg
havde lånt en helt ny Ret, Opskriften fra
F. b. Sørensen. Det var gik forud. Gang for gang
ringede jeg til F. b. med nye Spørgsmål om
de mange Debaljer (han er jo Målerboks!) -
men Kl. 6 var da alting færdigt og Peter
kom. Tidsken i samme Øjeblik klæbte
Klimerne ind ad Døren. Jeg var lam-
sløret. Reklen var heraguet og i til
Skærsmand og Langfredag - og for det
Tidspunkt (Søndag) kunne jeg jo ikke
s kaffe mere Mad, så jeg sagde til dem:
hvis jeg nu havde kunnet spørge jer,
om I vilde spise med - " " så vilde
vi sige ja Tak, afbrød de begge.

"Jamen - - ser F. - -" osv. Jo, det
gjorde de så godt. "Men Chi-quin-
vil du ikke smage for Reklen for mig,
det er en Debut, jeg har kaldt den:
"peruviansk Machette" - I må smage
begge to." Det gjorde de - og fandt den
hele - stak mad jeg, for hun har lige
indtaget en Hagebag har Gyldenbal -
og så gik de. "Vi kunne da godt have
bedt dem" sagde Peter, "vi skridt med de
andre Dage, vi finder nok for noget."
Det gjort var gjort - gæld var de.

Skærsmand var stille og fredelig
hele Dagen, vilde, småsnakke, hørte
en Smule Radio. Men hvad om Aftenen
hankes det for Gangsien! Jeg for ind i
gangen - her er det en Begivenhed, når

3) nogen hanker på Døren! Jeg hører en
munkes Druisen - og ser to Flaskehals
stikke op bag Døren. — — — ?

Så var det lille Nille, stadig juleende
- derefter Janna, Ib og endelig René,
Mesterbakken hvide fra min Foy Fåns -
og hans smukke Hone, Yrsa. De havde
en Flaske Vermouth med - Nilles Flaske
var Chlemost. De vilde knapt nok
lægge Tøjet, skulde snart afsted - var
kommen i René's Varevagn, hvor Janna
Ib og Nille havde siddet i det mørke
Madrum. Men de lagde Tøjet og
blev i 2½ Time! Sådan murede vi
as. René er elskelig, men Kommunist,
og du aner ikke, hvor det var kaskeligt,
da der indfandt sig en kommunistisk
Diskussion mellem René og Hone -
lille Ib! At høre den får så brønde
Lore sagtmadigt gå i mad sin tidligere
Kampfælde, mens han stadig skumpede
mere og mere ind i sit Safatjørne - det
var alle Pengene værd! Nå, det kom da
ikke til Blodudgydelser - René hørte
ikke til de brønde Ombliane, han
er et elskeligt Menneske.

Langfredag - Kl. 1 - skulde Peter og jeg
reke - for ^{og 3 die!} (anden Gang), vedde at til
Bards med den perthorianske Machelke,
da - Kinkerne indfandt sig!!!
Men denne Gang indstod jeg dem.

BB0473

aldels i forlovet til at spise med - i det
jeg hændigt i Rødderen henbode en Dase
Oxerødssuppe, hvori jeg blandede noget
Urteruppe m. Grønlager fra Aftenen før.

Vi sad i det varme Støkken og - de
lovprieste Snuden i høje Toner! Overfi-
kom så Mossealen og Tabakken.

Ind på Eftermiddagen tog begge Hold
afsted. Da mødte jeg dog til en Ski-
mineralroman - her blev altså tomt
og stille, ikke muligt at finde Balance
i Ensomheden på anden Vis.

Påskelørdag kom Enerigølen atter af,
i mig, og jeg skrev nedlagte "shant shang",
sendte den til mine skælske Niskikere,
Lyns og Peter P. Røhde og - var meget
spændt, ja så oplyst, at jeg ikke
kunde tage mig noget far, men over-
vandt min Skred for at komme
i anmeldt - og gik hen til Kineserne.

Chi-yun gik ind i det hvide værelse
bille, laaløftede, libyggede spisebordet,
med Indles og Vægge af Palisandertræ -
og alle moderne Opfindelser (som har
Gindrøm), kun nu i rigt og Tager af
at lase en kinesisk Ret, og de bad
mig begge om at blive til Middag.

Da inden mig var der "Tante Elly" - en
junge enke efter Karls Morfar, Far-
faderen Jabs. Bech, Kulturmester og
livlig, så vi havde det dejligt. Karl
fulgte mig hjem, og tænkte, det var det

4/ at være en herlig Darsaften - mild,
stille og duftefuld af krusende opviede
Pasker. Han tog mig under Armen og
vi snakkede så skædesammen.
Jeg lærer meget af ham, hvad Darsfærd
angår.

Hele den grøn og blålige Påskedag til-
bragte jeg med at maskinskrive min
lange Stovelle "Taalddorn", da alle
Eksemplarer var sendt ind og ikke re-
turneret. Paskers også, at jeg er bleven
Svigermoder til Peter P. Rahde - ellers
var den kommen i "Vindrosen"! Men
det må ikke kunne siges, at han som
Redaktør favorisere Familien. Kan
ville jeg gerne have været i "Vindrosen"!

2den Påskedag - den allerførste
solskinsfulde Darsdag, tog jeg
efter Frokylte med 10 Bussen
til Bagsø og deltog i deres altid
overmåde hyggelige Indenkafe.
Rødderne ang med en Riket Riket
grene og to store franske Anemoner,
en rød og en blå. Deruden alle deres
små røde Påskevæger, hemsillet
af dem selv, lilles hemmelige Skins,
malede og dekorerede Påskedag af ind-
pudsede Og o.s.v. o.s.v. - meget fint.
Og skillede Salsken i Hænen indlæg.
Da Lillemas senere skilte boile, sad
vi andre fire oppe i deres lille Stue

B60473

og fik en lang snak. De havde dog en far
Bredt Mætte Schan og hendes Datter
Marianne (19 Aar), som er Jannas Stelo-
søster. Hun kom - som sin Bades Børn -
ikke finde tid af, knad hun vil være,
og fra det ene til det andet - ganske
som Børn. Det drøftede vi meget og
var enige om, at i nære Dage med de
unge have en Inddømmelse - da ikke
engang Gode Sædet mere er en betryg-
gende Glans, kvætsmod - en Dag
stas Maren alene med de i far
sørgede Børn, Manden velk, og hvad
går vi i Konen i den Inddømmelse, det
ses ofte og er ikke ment.

Senere igen fik Mies, Stille og jeg en
overmål deilig Tret ved det Bogsæde
Sø, som vi deilig tid med den sne-
dækkede Sø og ble mørke, sandende
Spone for den anden Side - varmen
Sal over hele Landskabet - I raves,
Solsart fløj, Bogfinker, "Gedlinge" -
åh! Det mig det knapt har været
inde i denne Vinter, var det en hel
Genfødsel.

Desuden måtte jeg hjem med 5 Bus-
sen for at fylde for Mies Caldø - tank,
der var den endnu halofyldt! Jeg havde
skrevet den noget ned, og så bringer den
10 mindre, og dog var det varmt
over hele Støvet, så det alle Dore
skad i time. Ja, når det have ikke

5/ er bedst indenfor, se er min Caldo
altid upåklagelig, men det er jo
i Kilden, den hvide varme. af en
Seddel i Parkassen til jeg, at
Kl. meserne havde været her —
dem fik jeg en glip af.
G. er vi nået til idag, Tirsdag efter
Påske. Dukkaren kom med sit Skue-
spil, som han har vidt idet og far-
bedret, det skal jeg svare sig ang
med.

Op på — min kommer en lille
Rasin i: Pølseenden — Spørgs rejsede
for Phøfegården. Både min og Peter P.
havde ladet min Novelle og begge
synes, at den var "aldels inden-
bet." Peter havde beklaget, at han ikke
kunne tage den i sit Tidsskrift, men
begge anbefaler "Prospektiv," og synes
jeg skal sende både denne sidste og
"Trældom," mener det absolut er
Chances. Men — et alværdigt men-
hvis de af Arkografien ser, at Prof.
er gammel, misser de Interessen!!
de skal tro, det er et tungt Talent,
som de har fundet. Jeg går det vidt
men det er ingen Vj indenfor, og min
er min Tid kun, hvis jeg vil nå at
komme frem. Jeg overgiver mig dog,

6B0473
ger ud at til at gøre det konceptuel, og
bliver ikke at manøvrere med to
forskellige Retskrivninger. Døren mig ikke
for hårdt - det betyder så meget for
mig at vinde Terrain - og det vil give
mig Inspiration til at fortsætte.
Men inden I sætter sig derude ikke.
Sjunde talte meget om Novellen (den
som her følger), begge havde bemærket
Præsidentens Tale, kunne ikke fatte at
de havde kunnet lade den. Selv
er jeg godt klar over, at ingen Præsident
ville kunne have talt sådan - det
ville simpelthen være for højt -
det er en kunstnerisk Frihed, for
at få Pointen blandt folk.

Så jeg sendte dig et kildelip om og
med Ernst Knipschildt? Det er
jeg i så Dald gerne have tilbage.

Tusinde Hilsener fra
din Dids